

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

TILLITSFULL VÄNSKAP

Efesierbrevet 5:25-30 • Predikan G8B 2023-08-27 (Fågelskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

Då, kära vänner, får vi väl säga att hösten har kommit igång. Den predikoserie som löpte över sommaren är slut, skolorna har kommit igång och vi tar upp de två predikoserier vi lämnade i våras, nämligen genomgångarna genom Lukasevangeliet och Efesierbrevet. Det här är den 72:a predikan ur Efesierbrevet och vi lämnade den i våras i det femte kapitlets sammanhang där Paulus börjat tala om auktoritet och underordning och det första han tar upp är auktoritet i äktenskapet. Vi har i fyra predikningar tittat på verserna 21-33 och jag har inte tagit dem vers för vers eftersom det är olika teman som återkommer i verserna. Istället har jag försökt att sortera upp dem och ta ett tema i taget.

I den första predikan utifrån verserna 22-24 tittade vi på begreppen ”underordning” och ”auktoritet” och särskilt Paulus uppmaning till hustrurna att underordna sig sina män. Vi gick tillbaka till den första texten om äktenskapet i första och andra kapitlet i Första Mosebok och drog nio olika lärdomar om män och kvinnors likhet i värde, men olika och kompletterande roller i deras gemensamma uppdrag. Dessutom hann vi med att göra några iakttagelser om vad biblisk underordning innebär i praktiken.

I den andra predikan tittade vi på de många paralleller Paulus drar mellan det mänskliga äktenskapet mellan en man och en kvinna å ena sidan och det himmelska äktenskapet mellan Kristus och hans församling å andra sidan. Vi ägnade en hel del tid åt äktenskapets andliga mening som i grund och botten handlar om att våra jordiska äktenskap är en försmak av evangeliet och vår underbara förening med vår alltillräcklige brudgum och frälsare.

I de tredje och fjärde predikningarna tittade vi på två av mannens ansvar. Dels mannens ansvar att älska sin hustru. Där tittade vi på den bibliska innebörden av kärlek och vi talade då om ”villig självuppoftning för den andres goda, utan krav på ömsesidighet eller älskvärda kvalitéer hos den andre.” Och vidare på hur vi kan öva oss att se kärlek och därefter gav jag nio förslag på hur en man kan uttrycka sin kärlek till sin hustru.

När det handlade om mannens ansvar att leda sin hustru funderade vi på vad bibliskt ledarskap handlar om, vilket i grund och botten är att med Guds medel influera andra mot de mål som Gud satt upp. Vidare att ge beskydd och försorg i både fysisk och andlig mening.

Egentligen hade jag nog tänkt mig två predikningar till, men jag tror att det är dags att lämna det här sammanhanget med den här sista predikan. Därför att det finns något här i texten som jag ännu inte riktigt kommit åt, men som ger form åt allting. Jag skulle vilja säga att det är själva sammanhanget eller den miljö i vilken biblisk auktoritet eller underordning eller kärlek eller ledarskap kan utövas.

Det handlar om vänskap. Paulus talar här, precis om Bibelns texter om äktenskap i övrigt, om att man och hustru blir ett. Dels citerar Paulus Första Mosebok 2:24 i vers 31 när han säger ”därför ska en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru och de två ska bli ett kött.” Dels talar han i verserna 28, 29 och 30 om att mannen och hustrun är delar i samma kropp.

Detta att de blir ett kött handlar naturligtvis om den sexuella föreningen som är en del i äktenskapet. Men det handlar om mycket mer än så. Man och hustru är delar i samma kropp. De är ett. De är en själslig enhet; en känslomässig enhet. Själva grunden för allt annat som sker i ett äktenskap är att man och hustru delar den djupaste av vänskap.

Men det här handlar inte bara om man och hustru. Paulus använder exakt samma kroppsmetafor när han talar om den kristna församlingen. Vi, som församlingsmedlemmar, är också delar i samma kropp. Dessutom återkommer hela tiden bilden av föreningen mellan människa och Gud. Kristus är huvudet, församlingen är kroppen. Kristus är brudgummen, församlingen är bruden.

Därför tror jag att vi behöver tala om vänskap för att förstå den här texten. Vi behöver tala om vänskap inom äktenskapet. Men vi behöver också tala om vänskap inom församlingen. Och dessutom om vänskapen mellan människa och Gud. Det är alltså tre sorters vänskap som äger rum på samma gång och jag ska försöka tala på ett sådant sätt att vi kan tillämpa det på både den äktenskapliga vänskapen och vänskapen inom församlingen.

Jag lägger upp det som är kvar av predikan i tre punkter. I den första punkten ställer vi frågan ”vad är vänskap?” I den andra punkten ställer vi frågan ”hur kan vi arbeta för att främja vänskap?” Hur kan vi kultivera vänskap? Och sedan vill jag i den tredje punkten tala om vänskapen med Gud och vad det innebär i den kristnes liv.

I. VAD ÄR VÄNSKAP?

Vi går till den första punkten. Vad är vänskap?

När jag gick på högstadiet och gymnasiet hade jag den stora förmånen att få ha en bästa vän. När jag tänker tillbaka på det så förstår jag nu att jag inte förstod då hur mycket det betydde för mig. Det är en tid när man börjar forma en vuxen identitet. Och jag minns hur de andra vejade och försökte att hävda sig. Jag minns bussresorna hem från gymnasiet. De tog nästan en timme. Det var ett förfärligt oväsen. Men vi satt bredvid varandra och kunde samtala lågmält om de saker som vi båda älskade. Vilken glädje. Vilken trygghet. Några år senare hittade vi båda de kvinnor som vi kom att dela livet med, vilket innebar att vi båda fick en ny bästa vän.

Trots att Gud hade skapat ett paradiset såg han att det inte var bra att mannen var ensam. Så Gud skapade kvinnan. Och när han förde fram henne inför Adam brast han ut ”äntligen! Hon är ben av mina ben och kött av mitt kött!” Hon är honom. Nu är han hel. Ordspråksboken 17:22 säger,

Ordspråksboken 18:22-24 (SFB-15)

²²Den som funnit en hustru har funnit något gott,
han har fått nåd från Herren.

²³Den fattige vädjar om nåd,
den rike svarar med hårda ord.

²⁴Vänner kan slita varandra i stycken,

men det finns en vän mer trofast än en bror.

Så vad är vänskap? Här får du en definition. *Vänskap är den djupa enhet som formas genom en gemensam vandring mot samma mål**. Det är, för det första, en enhet. Två har i någon mening blivit ett. Och det sker, för det andra, genom en gemensam vandring, det vill säga, det finns en närhet. Man tillbringar tid tillsammans. Man går igenom olika omständigheter tillsammans. Men det är inte vilken vandring som helst, utan det är, för det tredje, en vandring mot ett gemensamt mål.

I CS Lewis bok *Kärlekens fyra ansikten (The Four Loves)* gör han en jämförelse mellan den erotiska kärleken och vänskapskärleken. Han säger att i den erotiska kärleken, den attraktion som uppstår mellan en man och en kvinna, är de två riktade mot varandra. De har varandra som mål. Men i vänskapskärleken står de två bredvid varandra, skuldra vid skuldra, och ser mot en gemensam horisont. De älskar samma saker. De längtar efter samma saker. De har ett gemensamt hopp. En gemensam riktning.

Den kristna vänskapens mål

Vad innebär det för oss som kristna? Vad är vår gemensamma horisont? Paulus säger det, i vers 25-27 i vår text.

Efesierbrevet 5:25-27 (SFB-15)

²⁵Ni män, älska era hustrur, så som Kristus har älskat församlingen och offrat sig för den. ²⁶Han gjorde det för att helga den, sedan han renat den med vattnets bad i kraft av ordet, ²⁷och föra fram församlingen inför sig i härlighet, utan fläck eller skrynkla eller annat sådant. Helig och fläckfri skulle den vara.

Paulus går fram och tillbaka mellan det jordiska äktenskapet och äktenskapet mellan Kristus och församlingen. Men målet är detsamma, nämligen att framställa den andre utan fläck eller skrynkla. Helig och fläckfri. Det gemensamma målet i ett äktenskap – det främsta och överordnade målet i ett äktenskap – är att framställa den andre inför Guds tron, helig och fläckfri. Att göra allt jag kan för att den andre ska växa i helighet. Att göra allt jag kan för att den andre ska se mer av Kristus och rikedom som finns i att tillhöra honom.

Och vad är det gemensamma målet för vänner inom samma församling? Att framställa varandra inför Guds tron som heliga och fläckfria! Att göra allt jag kan för att mina bröder och systrar ska växa i helighet. Att göra allt jag kan för att mina bröder och systrar ska se mer av Kristus och rikedom som finns i att tillhöra honom.

Det är vad vi strävar efter. Det är vad vi längtar efter. Det är vårt hopp, oavsett om vår vän är vår äkta make eller om det är en vän i församlingen.

Att hitta en framtida gemål

Här är den första punkten egentligen färdig, men innan vi går vidare vill jag bara stanna upp och göra en tillämpning för dig som inte är gift och som gärna vill hitta en framtida make eller maka. Därför att vi har fått lära oss genom att titta på hundratals Hollywood-filmer ett mycket oklokt sätt att gå tillväga. Nu tror jag inte att ni riktigt följer detta, men låt oss titta på en karikatyr så tror jag att poängen går fram.

Låt säga att vi kommer in i ett rum där det finns 20 ogifta män eller kvinnor. Vi tittar på dem och så utesluter vi direkt 15 av dem för att vi inte uppfattar dem som tillräckligt attraktiva. Det återstår fem. Vi söker kontakt med någon av dessa och så börjar vi i hemlighet att

undersöka om det kan finnas en ömsesidig attraktion. Vi går ut på en dejt, bara vi två, och upplever hur spännande det är. Vi försöker att säga rätt saker och framställa oss själva så positivt som möjligt. Och visar det sig att det uppstår en ömsesidig attraktion hoppas vi att den här personen också tror på Bibeln.

Det finns mängder av problem med ett sådant förhållningssätt. Ett problem är att vi börjar med fel sorts kärlek. Vi börjar med attraktionen och inte med vänskapen, vilket i sin tur innebär att de allra viktigaste frågorna, nämligen frågan om vårt gemensamma mål kommer i bakgrunden. Ett annat problem är att vi gör det i hemlighet, vilket innebär att ni går miste om klokare personers råd innan det är för sent. Ytterligare problem är att vi inte får möjlighet att se hur den andre fungerar i en naturlig miljö tillsammans med andra utan får en konstgjord bild av hur den andre fungerar på audition.

Istället skulle jag föreslå att innan du ens börjar söka efter en livskamrat skulle du gå till en person du har förtroende för och som känner dig väl och fråga om han eller hon alls tycker att du är redo att hitta någon. Om du är en man, är du redo att ta ansvar för någon mer än dig själv, att ge beskydd och försorg och sätta henne framför dig själv? Om du är kvinna, är du redo att ge dig själv för att vara till hjälp för en man?

Om svaret är ja, börja då att lära känna varandra som bröder och systrar inom ramen för en större gemenskap. Lär känna varandra som vänner. Undersök om ni är på väg mot en gemensam horisont. Involvera andra och be om deras råd. När ni format en vänskap och byggt en tillit till varandra kan ni börja fundera på om det kan finnas en attraktion. Men då kommer saker som utseende och fina arbeten att spela en betydligt mindre roll. För ni känner varandra och vet vart ni är på väg.

Ja, vänner, det finns mycket mer att säga om den här saken. Jag hoppas att vi kan fortsätta prata om det inom en inte alltför avlägsen framtid. Men nu måste vi gå vidare i predikan.

II. HUR KAN VI ARBETA FÖR VÄNSKAP?

I den första punkten ställde vi frågan vad vänskap är och jag gav en definition: *Vänskap är den djupa enhet som formas genom en gemensam vandring mot samma mål.* Nu går vi vidare och ställer frågan: hur kan vi arbeta för vänskap? Hur kan vi kultivera vänskap, både inom äktenskapet och inom församlingen?

Puritanen Richard Baxter säger om äktenskapet,

Det är en nåd att ha en trofast vän som älskar dig fullständigt och är lika sann mot dig som du själv, till vilken du kan vara helt öppen och dela dina tankar, och som är redo att stärka dig och dela omsorgen om dina angelägenheter och familj med dig, och hjälpa dig att bära dina bördor och trösta dig i dina sorger, och vara daglig följeslagare i era liv och deltagare i era glädjeämnen och sorger. Och det är en nåd att ha en så nära vän som kan vara en hjälpare för din själ; att förena sig med dig i bön och andra heliga övningar; att vaka över dig och påpeka dina synder och faror, och att väcka i dig Guds nåd och påminna dig om det kommande livet, och glatt följa dig på helgelsens vägar.

It is a mercy to have a faithful friend, that loveth you entirely, and is as true to you as yourself, to whom you may open your mind and communicate your affairs, and who would be ready to strengthen you, and divide the cares of your affairs and family with you, and help you to bear your burdens, and comfort you in your sorrows, and be the daily

companion of your lives, and partaker of your joys and sorrows. And it is a mercy to have so near a friend to be a helper to your soul; to join with you in prayer and other holy exercised; to watch over you and tell you of your sins and dangers, and to stir up in you the grace of God, and remember to you of the life to come, and cheerfully accompany you in the ways of holiness.

Det låter underbart. Men hur kommer vi hit? Återigen finns hur mycket som helst att säga men jag vill ge fyra punkter. Jag tänker nu först och främst på äktenskapet eftersom det är det som texten i Efesierbrevet tydligast handlar om, men jag har samtidigt valt kategorier som lätt går att tillämpa i andra vänskapsrelationer också. Det är alltså fyra punkter, mycket grundläggande för hur vi kan arbeta för att främja vänskap. Tre av dem är ganska korta och en är längre eftersom den har fem underpunkter.

1. Tillbringa tid tillsammans

För det första: om vänskapen mellan man och hustru ska växa och blomstra måste ni tillbringa tid tillsammans. Det säger sig självt, att det är svårt att vara vänner om man inte umgås. Att tillbringa tid tillsammans är inte samma sak som att man bor under samma tak. Det kan vara något man måste kämpa för, särskilt om det finns små barn i hemmet som ständigt kallar på uppmärksamhet och omsorg. Att tillbringa tid tillsammans innebär att man har ett hjärta som vill koppla samman. Att man vill hjälpas åt att öppna upp så att man verkligen får vara med och bära den andres glädje och bekymmer. Det är ingenting man kan komma åt på en enstaka middag ute på en restaurang utan det är en frukt av att man regelbundet tar tid för verkliga samtal. Vilket leder till nästa punkt.

2. Dela tron

För det andra: om vänskapen mellan man och hustru ska växa och blomstra behöver ni fortsätta att dela tron tillsammans. Vi har redan talat om att själva förutsättningen för vänskap är att ni är på väg mot samma mål. Det är inte det jag talar om här. När jag säger att ni behöver dela tron menar jag de mer temporära frågorna. Vad gör Gud i våra liv just nu? Vad visar han oss just nu? Finns det frågor om tron som du just nu går och funderar på?

Här tänker jag att vi också kan uppmuntra varandra med det vi har. Något som du har läst i Bibeln, något som du ber för just nu så att vi tillsammans kan be och får se hur Gud svarar.

3. Dela glädje, sök uppmuntra

För det tredje: om vänskapen mellan man och hustru ska växa och blomstra behöver ni sträva efter att uppmuntra varandra. Ordspråksboken 17:22 säger,

Ordspråksboken 17:22 (SFB-15)
»Glatt hjärta ger god läkedom,
brutet mod suger mærgen ur benen.

Förhoppningsvis vet du som make vad som gör din hustru glad. Om inte, behöver du studera henne bättre. Hursomhelst fördjupar ni vänskapen genom att glädja varandra. Genom att bjuda på er själva. Genom att sträva efter att alla era samtal inte behöver vara allvarliga samtal om bekymmer och problem.

4. Bygg tillit

För det fjärde, och här kommer den längre punkten: om vänskapen mellan man och hustru ska växa och blomstra behöver ni fortsätta att bygga tillit till varandra. I ett äktenskap finns

nämligen en risk att bara för att man bor under samma tak börjar man ta tilliten för given. Men tillit är skört om vi inte är uppmärksamma kan vi långsamt förlora tilliten till varandra. Och det spelar ingen roll om vi är i ett äktenskap eller i en församling: om vi saknar tillit till varandra så kommer det att förgifta våra relationer.

Tänk till exempel om jag säger något konstigt i den här predikan. Jag kanske säger något fel, något som jag inte alls menade att säga, men jag blandar ihop orden eftersom mina tankar är upptagna av vad jag ska säga härnäst. Eller också kanske du hör fel. Du sitter och funderar på hur det gick på fotbollsmatchen igår och är inte uppmärksam så du hör något galet som jag inte alls har sagt. Oavsett om det är jag som sagt fel eller du som hört fel så hör du något galet. Om du då saknar tillit till mig så tänker du ”jaha, det är så Johnny tycker. Tänk att han är sån. Det är ju inte klokt.” Och så blir det ett hinder mellan oss som sänker tilliten ytterligare. Men om du istället har en högre grad av tillit så tänker du att det där inte passar in på hur du känner mig. Så du frågar mig, ”du, när du predikade tyckte jag att du sa så här. Var det verkligen så du menade?”

Så, hur arbetar vi för att stärka tilliten mellan oss? Fem nya underpunkter:

A) Tydlig kommunikation

För det första: grundläggande för att stärka tilliten är enkel och tydlig kommunikation. Transparent kommunikation utan dolda budskap. Din make eller maka måste kunna ta dig på orden utan att behöva undra om det du sa egentligen var vad du menade. Paulus talar i Ef 4:29 att vi inte ska låta smutsiga ord komma över våra läppar utan bara sådant som är gott och bygger upp. Vad han talar om är en kommunikation som är angelägen om den andres goda och inte trasslar in den andre i ett nät av bedrägeri och misstro.

B) Håll löften

Det leder vidare till den andra underpunkten: håll vad du lovar. Om du bryter dina löften kommer det att underminera tilliten till dig. Det gäller även dina små löften att du ska ordna något inom en särskild tid, att du ska ringa ett telefonsamtal eller göra någon liten ansträngning för den andra.

C) Ta ansvar för dina fel

För det tredje: ta ansvar för dina fel. Om du har brutit ett löfte, ta ansvar för det. Be om förlåtelse. Om din make eller maka i kärlek till dig försöker att påpeka något som du behöver korrigera kommer det att underminera tilliten om du blir defensiv och kommer med ursäkter eller drar dig undan för att du inte tycker att den andre visar tillräcklig förståelse.

D) Var snabb att reda ut problem

För det fjärde: var snabb att reda ut problem. Konflikter uppstår alltid, det är en del av alla hälsosamma relationer. När två syndare lever tillsammans kommer man att göra varandra illa. Man kommer att tycka olika. Man kommer att missförstå varandra. Man kommer att lyssna dåligt. Man kommer att bli defensiv eller aggressiv eller dra sig undan. Men vad det än är, var inte bara noga med att ta ansvar för det utan sträva också efter att vara snabb att reda ut det så att det inte får ligga och gro.

Det är oerhört viktigt, både i ett äktenskap och i en församling. I en församling är det mer folk och därför är det lättare att dra sig undan och stänga ner kommunikationen helt. I ett äktenskap går förbittringen fortare. I båda fallen är det förödande. Det är jobbigt att reda ut

problem. Men det hör till livet i gemenskap. Och ju snabbare du gör det, desto mer växer tilliten.

E) Kom ihåg att det är ett krig

För det femte: kom ihåg att det är ett krig. Varför gör sig Paulus besväret i till exempel Galaterbrevet 5:19 att varna för saker som ”fientlighet, gräl, avund, vredesutbrott, själviskhet [och] splittringar”? Därför att vår tendens till dessa saker fortfarande finns kvar i våra hjärtan. För att vi fortfarande är bättre på krig än vi är på att skapa fred. För att vi är bättre på vrede än vi är på förståelse. För att det är lättare för oss att kräva att andra ska passa oss än vi är på att förlåta. För att det är lättare för oss att leva med splittringar än det är att försonas med varandra. För att det är lättare att vara avundsjuk än att vara tacksam.

Vi måste påminna oss att vi befinner oss i ett krig – inte med vår make eller maka utan med oss själva. Men håll i åtanke att vi inte strider med självfördömelse och att försöka tvinga oss till att sluta med våra destruktiva beteenden genom viljekraft. Nej, vi strider i den helige Andes kraft genom att öva oss i ”kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet [och] självbehärskning”. Vi klarar inte det i egen kraft. Därför kastar vi oss på Gud och ropar till honom om den helige Andes kraft. Vi ropar till honom om hjälp att besegra synden i våra liv som skadar våra relationer och vi söker oss till Guds nåd; att han i sin nåd hjälper oss att förlåta, att uppmuntra och hålla fast vid det vi vet är rätt.

När du ser din egen synd är det lättare att vara ödmjuk och ta ansvar för dina fel. Det är lättare att vara snabb att reda ut de problem som uppstår eftersom du ser att du har bidragit till dem. Det är lättare att uppmuntra din make eller maka eftersom du blir medveten om hur mycket du har fått ta emot av nåd utan att du har förtjänat det. Det blir, kort sagt, lättare att vara vän med dig.

Så – då har vi kommit igenom en lång punkt, full av praktiska förslag på hur vi kan arbeta för att kultivera vänskap och tillit. Vi har alltså tittat på vad vänskap är och hur vi kan arbeta för att den ska blomstra, både i våra äktenskap och i vår församling. Nu går vi till den tredje punkten och funderar en stund på det tredje perspektivet, det vill säga vår vänskap med Gud.

III. VÄNSKAP MED GUD

I Höga visan beskrivs relationen mellan Kristus och hans brud, församlingen, i termer av en jordisk kärleksrelation. I Höga visan 5:16 hör vi församlingen säga följande om sin brudgum:

Höga Visan 5:16 (SFB-15)
”Hans mun är sötma,
allt hos honom är ljuvligt.
Sådan är min vän,
sådan är min älskade,
ni Jerusalems döttrar!

Bibeln säger om och om igen att som kristna har vi en vän i vår brudgum Jesus Kristus och allt hos honom är ljuvligt. Men det är så stora ord! Vad betyder det för oss här och nu, i våra liv?

Flera gånger under den här serien genom Efesierbrevet har jag berättat om Martin Luther och han formulerar det evangelium han återupptäckt i termer av ett äktenskap. I boken som heter

Om en kristen människas frihet gör han liknelsen av en prostituerad kvinna som gifter sig med en kung.

Denna kvinna kan inte – vad hon än gör, även om hon upphör att gå på gatan, även om hon hjälper gamla damer och gör goda gärningar hela sitt liv – inget hon gör kan göra henne till kungens fru. Hon blir hans fru först när han säger ”jag tar dig att bli min.”

Vad som då händer i vigselgudstjänsten är att hon säger: ”allt vad jag är ger jag till dig. Och allt vad jag har delar jag med dig.” Vad har hon? Skam. Vanheder. Skulder. Drogberoenden. Och hon kastar alla sina problem på honom och delar dem med honom. Så säger han till henne; kungen säger till henne: ”allt vad jag är ger jag till dig, allt vad jag har delar jag med dig.” Och i den stunden blir den prostituerade kvinnan drottning.

Hon pratar inte som en drottning. Hon vet inte hur man för sig i de fina salarna. Men hon är drottningen.

Luther sa att det är så här det är att bli en kristen. Den kristne är en person som säger som kvinnan med dåligt rykte: ”allt vad jag är ger jag till dig. Allt vad jag har – min synd, min förbannelse, min dom, min död, ta allt det, Jesus.” Och han tar allt. Han går till korset med det. Och han svarar: ”allt vad jag är och allt vad jag har delar jag med dig – mitt liv, min rättfärdighet, mitt sonskap, min eviga välsignelse – allt är ditt.”

Det är obeskrivligt stort och det är själva grundtesen i Luthers bok om en kristen människas frihet. När vi förenas med Kristus genom tron så tar han allt vårt på sig – all vår fördömelse – och i utbyte får vi allt som är hans – hans eviga liv, hans rättfärdighet och sonskap inför Fadern.

Vad jag inte berättat förut är hur boken fortsätter. Jag satt med Matt i veckan och vi satt och funderade på en formulering i 1689 års trosbekännelse. Där står i den första paragrafen i det 21:a kapitlet som handlar om den kristnes frihet, bland annat att vi som kristna är fria från ”lidandets ondska” (the evil of affliction). Vi funderade på vad det kan betyda. Efter en stunds samtal nämnde Matt just den här boken och påminde mig om hur underbart goda nyheter evangeliet verkligen är.

Luther förklarar att eftersom vi har förenats med Kristus som vår brudgum i äktenskap så att allt hans blir vårt och allt vårt blir hans så innebär det att vi är, precis som Petrus skriver i sitt första brev, att vi är ett ”kungligt prästerskap” (1 Petr 2:9). Det innebär att varje kristen har fått en sådan upphöjd andlig ställning att ingenting någonsin kan skada oss. Allt – och då menar jag verkligen allt – har blivit underställt oss och tvingas tjäna till vårt bästa.

Det är alltså inte fråga att vi har makt att befalla omständigheterna omkring oss. Vi kan inte se på samhället och befalla det att lyda Kristus. Vi kan inte se på våra sjukdomar, eller på döden, och befalla dem att lyda oss. Nej, men vad det innebär är, som Paulus säger i Första Korinthierbrevet 3:22, att ”världen, liv och död, nutid och framtid, allt är [vårt]”. Allt detta är underställt Guds kraft, och Gud har ordnat det så, som Romarbrevet 8:28 säger rakt ut, att ”allt samverkar till det bästa för den som älskar Gud.”

Det innebär i sin tur, att *allt* – vare sig det är sjukdom eller andra sorters lidande – *allt* är tvingat av Gud att samverka till mitt bästa och tjäna till min slutliga frälsning. Allt är underlagt honom och eftersom jag tillhör Kristus har jag ingenting att frukta. Ingenting är så gott och ingenting är så ont att det inte samverkar till mitt bästa.

Gud är din vän! Kristus är din brudgum! Det innebär att vad som än kommer emot dig så har du inget att frukta. Allt kommer att tjäna dig och samverka till ditt bästa. Dödens udd är bruten. Den som inte har Kristus har all anledning att frukta döden eftersom döden då är porten till evig fördömelse. Men för den som har Kristus är döden en tjänare. Den är porten in i evig härlighet tillsammans med honom. För den som inte har Kristus är sjukdom en verklig fiende eftersom den tar ifrån mig den enda kroppsliga hälsa jag någonsin kommer att uppleva för att sedan tillbringa evigheten i lidande. Men för den som har Kristus som sin vän är våra 80 år här ett kort andetag i ljuset av evig härlighet där vi ”får ny kraft och lyfter med vingar som örnar, och springer utan att mattas” (Jes 40:31).

För den som inte har Kristus är problemen på jobbet närmast oöverstigliga eftersom jag tvingas bära hela världen på mina axlar. Men för den som har Kristus som sin vän så kommer även andra människors skvaller och förtal att tjäna till mitt bästa och bereda för mig en frälsning som är bortom allt jag någonsin kan föreställa mig. Han renar mig. Han ger mig näring och sköter om mig eftersom jag är del i hans egen kropp. Det finns ingenting, ”varken nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd” – ”varken liv eller död, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som ska komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat ska kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.” (Rom 8:35, 38-39)

AVSLUTNING

Älskade vänner, fundera på det. När vi ser vår egen synd blir det lättare att vara vän med oss. Och när vi ser att vi har en vän i Kristus förlöser det oss till en frihet som den här världen inte kan fatta. Vi har ingenting att frukta, inte ens lidandets ondska. Så låt oss älska varandra med den kärlek som han först älskat oss och fördjupa vänskapen med vår hustru eller man och med bröderna och systrarna i vår församling. Låt oss hjälpa varandra att vandra i helgelse på väg mot det slutliga målet som är lammets bröllopsmåltid.